

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln. (Niemcy)
w dniu 7 czerwca 2018 r. – UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution
GmbH & Co. KG, Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V. / Deutsche Post AG**

(Sprawa C-374/18)

(2018/C 328/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, DPD Dynamic Parcel Distribution GmbH & Co. KG, Bundesverband Paket & Expresslogistik e.V.

Strona pozwana: Deutsche Post AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten pozwala na odstępstwa od ⁽¹⁾ art. 5–9 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 tylko w wypadku, gdy pojazd operatora świadczącego usługi powszechne w rozumieniu art. 2 pkt 13 dyrektywy 97/67/WE ⁽²⁾ zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 561/2006 dokonuje transportu tylko i wyłącznie przesyłek w ramach usługi powszechnej, czy też odstępstwa od art. 5–9 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 są dopuszczalne także wówczas, gdy przedmiotowe pojazdy dodatkowo, obok przesyłek transportowanych w ramach usługi powszechnej, przewożą także inne przesyłki niewchodzące w zakres usługi powszechnej?
- 2) Jeżeli na pytanie 1 należy odpowiedzieć w ten sposób, że odstępstwa od art. 5–9 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 są dopuszczalne także wówczas, gdy przedmiotowe pojazdy dodatkowo, obok przesyłek transportowanych w ramach usługi powszechnej, przewożą także inne przesyłki niewchodzące w zakres usługi powszechnej:
 - a) Jaka powinna być w takim przypadku minimalna wartość udziału przesyłek przewożonych pojazdem w ramach usługi powszechnej?
 - b) Jaka może być w takim przypadku maksymalna wartość udziału przesyłek niewchodzących w zakres usługi powszechnej, a które przewożone są równocześnie pojazdem wraz z przesyłkami w ramach usługi powszechnej?
 - c) W jaki sposób należy każdorazowo określić odpowiednią wartość, o której mowa w pkt a) i b)?
 - d) Czy odpowiednia wartość, o której mowa w pkt a) i b), występować musi w każdym przejeździe danego pojazdu, czy też wystarczające jest wystąpienie odpowiedniej wartości średniej odnoszącej się do łącznej liczby przejazdów danego pojazdu?
- 3)
 - a) Czy wykładni przepisu krajowego państwa Unii regulującego czas prowadzenia pojazdu i okresy odpoczynku w odniesieniu do pojazdów lub zespołów pojazdów do przewozu rzeczy o masie całkowitej ponad 2,81 [2,8 tony] ale nie przekraczającej 3,51 [3,5 tony], dosłownie przejmującego przepis art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 561/2006, należy dokonywać wyłącznie na podstawie prawa Unii?
 - b) Czy sąd krajowy może, mimo dosłownego przejścia przepisów prawa Unii, stosować odmienne kryteria dla wykładni takich przepisów przejętych z prawa Unii?

- 4) Czy zakwalifikowaniu przesyłki jako przesyłki w ramach usługi powszechnej na podstawie dyrektywy 97/67/WE stoi na przeszkodzie to, że w związku z tą przesyłką oferowane są usługi dodatkowe, takie jak:
- odbiór (bez określonego przedziału czasowego);
 - odbiór (z określonym przedziałem czasowym);
 - kontrola wieku odbiorcy;
 - przesyłka pobraniowa;
 - wysyłka do 31,5 kg na koszt adresata;
 - przekierowanie przesyłek;
 - dyspozycja co do postępowania z niedoręczoną przesyłką;
 - wskazanie dnia dostawy;
 - doręczenie w wybranym przedziale czasowym?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz.U. L 102, s. 1), ostatnio zmienione przez art. 45 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 165/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie tachografów stosowanych w transporcie drogowym (Dz.U. L 101, s. 62).

⁽²⁾ Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. L 15, 1998, s. 14).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 13 czerwca 2018 r. – Finanzamt A / B**

(Sprawa C-388/18)

(2018/C 328/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt A.

Strona pozwana: B.

Pytania prejudycjalne

Czy w przypadku stosowania procedury marży zgodnie z art. 311 i n. dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (dyrektywa 2006/112/WE) przepis art. 288 zdanie pierwsze pkt 1 dyrektywy 2006/112/WE należy interpretować w ten sposób, że dla określenia kwoty obrotu, o której mowa w tym przepisie, w przypadku dostawy towarów, o których mowa w art. 314 dyrektywy 2006/112/WE, zgodnie z art. 315 dyrektywy 2006/112/WE miarodajna jest różnica między określoną ceną sprzedaży towaru a ceną nabycia (marża)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.